

ESCOLA CASABLANCA

NOM I COGNOM IRATXE VILLOVERDE CURS 6è A

TÍTOL LA BONDAT NO ES COMPRA MODEL NARRATIVA

LA BONDAT NO ES COMPRA

Hi havia una vegada una família molt unida, però no tenien diners. La família estava composta per una mare i un pare que es diuen Chloe i Denis. La Bianca, la filla petita i el fill gran, en Neizan.

La família vivia en una casa antiga de la ciutat. La Chloe tenia dos oficis al dia i el Denis passava moltes hores fora de casa per portar diners. Els nens són molt intel·ligents i tenen una beca a l'escola a la qual van, i per això poden anar a un centre privat.

Els matins sempre són similars. En Denis i la Chloe prenen cafè i parlen del dia abans d'anar a treballar. El Neizan i la Bianca en aquell moment normalment surten de casa per anar a l'escola. El Neizan li diu a la seva germana que s'afanyi, que arriben tard i que no poden arribar tard perquè estan becats per ser nens amb una intel·ligència però pocs recursos. Sempre parlen de què han de continuar treballant, treure molt bones notes i comportar-se molt bé, ja que tenen molta sort de poder anar a l'escola i estudiar gràcies a la beca.

Un bon dia quan la Bianca va sortir al pati, el Carles, què és un nen amb molts diners li va dir:

-Tu no pots estar en aquesta escola perquè té molt prestigi - Li va dir el Carles rient d'ella.

La Bianca va sortir corrent i plorant, quan de sobte es va trobar al seu germà Neizan. Aquest li va preguntar que li passava i la Bianca va explicar que el Carles s'havia ficat amb ella per no tenir diners. El Neizan va anar a buscar a en Carles per dir-li el següent:

- Perquè et fiques amb la meva germana? - li va preguntar el Neizan a en Carles.
- Perquè aquesta escola és de famílies que tenen molts diners i vosaltres no teniu.
- A la meva família i a mi no ens importen els diners, sinó la companyia i l'amor. - i va marxar a buscar a la seva germana.

Llavors el Neizan i la Bianca van marxar cap a casa seva, van estar fent els deures i quan va arribar la mare els va preguntar:

- Què tal el dia fills?
- Molt malament perquè el Carles s'ha ficat amb mi - va dir la Bianca.
- S'ha ficat perquè som pobres mare. Mira com vivim! - va exclamar el Neizan.

ESCOLA CASABLANCA

NOM I COGNOM CURS

TÍTOL MODEL

- Neizan no t'enfadis. Treballem molt i això és el que us podem donar - va respondre el pare.

Després d'una estona el pare va anar a parlar amb el Neizan:

- Neizan, els diners no és el més important.
- Ja ho sé pare, però perquè no ens porteu a una escola on no ens passi això? - va preguntar el Neizan.
- Perquè hem d'aprofitar que teniu una beca. El més important és estar tots junts - va respondre la mare.

L'endemà quan estaven a l'escola dinant el Neizan li va dir a la Bianca:

- Bianca hem d'estudiar com valents i treballar de grans en una bona feina, l'escola ens ajudarà a aconseguir-ho - va dir el Neizan.
- Clar que sí germà i donar-los als pares la casa que es mereixen - va dir la Bianca.

Aquests dos germans van treballar i estudiar molt dur. Després d'uns anys el Neizan i la Bianca es van graduar i el seu pare li va dir:

- Enhorabona, fills! Ho heu aconseguit! Neizan tu seràs un gran arquitecte i tu Bianca una gran Doctora.

Finalment, van passar el temps i els anys, el Neizan i la Bianca van construir una família i aconseguir un gran treball. Com van guanyar molts diners, van comprar una gran casa als seus pares. Van decidir contractar una empresa de jardiners per arreglar el jardí. Quan va arribar el treballador va resultar que aquesta persona era en Carles, el nen de la infància que a vegades reia d'ells. El Neizan i la Bianca es van quedar sorpresos perquè la seva família tenia molts diners i era estrany que vingués ell a treballar.

En Carles els va explicar que la seva família havia perdut els diners. El Carles va estar agraït que li donessin feina per poder mantenir ara de gran a la seva família. El Neizan i la Bianca li van explicar que no passava res i que el passat havia estat oblidat.

I conte contat ja s'ha acabat.

Aquest conte serveix i ha estat escrit per adonar-se que mai s'ha de burlar de cap persona i sempre s'ha de creure en un mateix.